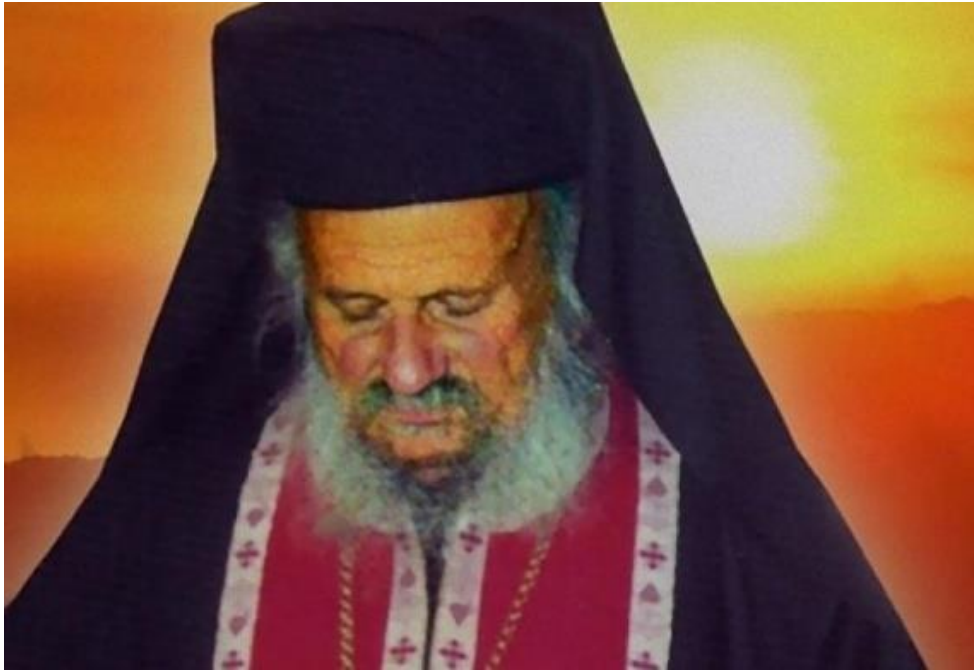


Οι νέοι και το μαρτύριο.

Αρχιμανδρίτης Σεραφείμ Δημόπουλος (†).



Σκέψου, νέε μου, πόσα νέα παιδιά για την αγάπη και την πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό θυσίασαν ευχαρίστως τη ζωή τους, υποβλήθηκαν σε μία σειρά οδυνηρών βασανιστηρίων, υπέμειναν καρτεροψύχως εξευτελισμούς και ταπεινώσεις και τέλος πέθαναν με φρικτούς πόνους. Ποιος δεν θαυμάζει τους Τεσσαράκοντα Μάρτυρες, που μαρτύρησαν στη Σεβάστεια της Μικράς Ασίας επί αυτοκράτορος Λικινίου (320 μ.Χ.);

Οι τύραννοι επινόησαν ένα νέο είδος οδυνηρού θανάτου. Κοντά στη Σεβάστεια υπήρχε λίμνη που τον χειμώνα ήταν παγωμένη. Τι έκαναν οι τύραννοι; Τους απογύμνωσαν και σε καιρό βαρύτατου χειμώνα, που η λίμνη ήταν παγωμένη και το ψύχος δριμύ, τους έβαλαν στην παγωμένη λίμνη για να πεθάνουν ολίγον κατ' ολίγον από το ψύχος.

Από το ψύχος τα μέλη τους σιγά-σιγά νεκρώνονταν. Το αίμα συγκεντρωνόταν στην καρδιά, και τα πόδια και τα χέρια παγωμένα ήταν σχεδόν νεκρά. Ένας σουβλερός πόνος διαπερνούσε την καρδιά τους, που σιγά-σιγά εξασθενούσε, και ένας-ένας οι καλλίνικοι μάρτυρες έπεφταν νεκροί. Όμως δεν υποχωρούσαν στην οδύνη του ψύχους, αλλά έμεναν σταθεροί στην πίστη αναμένοντας υπομονετικά τον θάνατο, ο οποίος θα τους μετέφερε στην

πραγματική ζωή. Μέχρις ότου ανατείλει ο ήλιος όλοι σχεδόν είχαν μαρτυρήσει και είχαν λάβει παρά του δικαιοκρίτου Θεού τη λιτή δάφνη του μάρτυρος, πλην ενός, του Μελίτωνος, ο οποίος εύρωστος όντας είχε επιζήσει του οδυνηρού αυτού θανάτου.

Σκέψου και τους Δέκα Μάρτυρες που μαρτύρησαν στην Κρήτη επί αυτοκράτορος Δεκίου (250 μ.Χ.). Αφού υπέφεραν ραβδισμούς και γρονθοκοπήματα και εμπτυσμούς, τους έσπασαν τα δόντια, τέλος δε αποφάσισαν να τους αποκεφαλίσουν. Την τελευταία νύχτα συμφώνησαν οι καρτερόψυχοι και ανδρείοι αυτοί μάρτυρες να την διέλθουν γονατιστοί προσευχόμενοι. Δεν έδωσαν ύπνο στα βλέφαρά τους, αλλά προσκαρτερούντες στην προσευχή ανέμεναν τον θάνατο που θα τους ένωνε με τον Κύριο Ιησού Χριστό, τον οποίο τόσο είχαν αγαπήσει και στον οποίο βιάζονταν να πορευθούν.

Ένας από τους Δέκα Μάρτυρες, ο Πομπήιος, ήταν νέος μόλις 16 χρόνων. Αλλ' όμως ο πιο θερμός στην πίστη. Γενναίος όντας ενθάρρυνε και εμπύχωνε και τους υπολοίπους. Όταν δε το πρωί τους παρέλαβαν οι στρατιώτες για να τους εκτελέσουν, είδαν με θαυμασμό ότι το χώμα στο οποίο ήταν γονατιστός ο Πομπήιος είχε σχηματίσει δυο μικρά κοιλώματα από τη δύναμη της προσευχής.

Να θυμάσαι και τον Τιμόθεο, τον μαθητή του Παύλου. Είκοσι χρόνων προχειρίζεται επίσκοπος Εφέσου και στεφανώνει την ιερατική του διακονία με το στεφάνι του μάρτυρος.

Έχοντας όλους αυτούς τους πιστούς νέους κατά νου, τους σθεναρούς και ενδόξους μάρτυρες, που θεώρησαν τα «πάντα σκύβαλα ίνα Χριστόν κερδήσωσι», αγωνίζου και συ ως πιστός στρατιώτης Χριστού να τηρήσεις τις εντολές του Θεού και να προοδεύσεις στην θεοσέβεια και την κατά Χριστόν ζωή. Μην επηρεάζεσαι από τα συνθήματα και το πνεύμα του αιώνος τούτου.

Μη μιμείσαι τους συνομηλικούς σου που ζουν μακριά από τον Θεό και επιχειρούν να σε παρασύρουν σε μια ζωή χωρίς νόημα και ελπίδα. Αγάπησε τη θυσία και τον Σταυρό και φεύγε τις απολαύσεις και την άνετη ζωή. Έχε συχνή την αναφορά σου στον Θεό, ο οποίος είναι ο πλάστης σου, ο στοργικός πατέρας και το σταθερό θεμέλιο στο οποίο μπορείς να οικοδομήσεις τον πύργο της ζωής σου, το κάστρο των ονείρων σου.

Οι συμπληγάδες του κακού από παντού σε περισφίγγουν και οι προκλήσεις της αμαρτίας δελεαστικές και ελκυστικές σου δείχνουν δρόμους ξένους προς τις αρχές σου και τις επιταγές της συνειδήσεώς σου.

Μιμήσου τον Ιωσήφ, ο οποίος δούλος όντας στον Αιγύπτιο Πετεφρή προτίμησε να φύγει γυμνός αφήνοντας τα ρούχα του στα χέρια της αφέντισσάς του παρά να αμαρτήσει λέγοντας: «Πώς ποιήσω το ρήμα τούτο κατενώπιον του Θεού μου;»

Έτσι ζώντας και πολιτευόμενος, η ζωή σου θα είναι μια κατάκαρπη ελιά που θα γέρνει από τους καρπούς των ευλογιών και των δωρεών του Θεού, μια πηγή δροσιάς και ευλογίας για την οικογένειά σου, τους φίλους σου και όλο τον κόσμο.

Είθε ο Κύριος, το αμετακίνητο της ιστορίας κέντρο, ο εξουσιαστής των αιώνων, από τα πύρινα δάχτυλα του οποίου κινούνται τα νήματα των γεγονότων, να σε ενισχύει, φωτίζει, κατευθύνει σε κάθε έργο αγαθό και να σε διαφυλάττει κάτω από την άτρωτη ομπρέλα της χάρης του όλες τις ημέρες της ζωής σου.

**Από το βιβλίο: † Αρχιμ. Σεραφείμ Δημόπουλου, ΛΟΓΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ Α΄.
Έκδοση Φιλ. Σωματείου «Ιωάννης ο Χρυσόστομος», Λάρισα 2015.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>